

Maal at yde Købstadkommunerne, hvad der med Rette kan tilkomme dem, men Højre ønsker tillige at værgø Opholdskommunerne mod Lovbestemmelser, som ganske ensidigt forfordeler disse.

Til Slut skal jeg blot overfor den højtærede Indenrigsminister sige, at selv om vi nu vedtager Lovforslaget, som det foreligger i Aar, med disse Bestemmelser fra Statsskatteloven optaget i sig, foreligger der ikke et samlet Hele. Til et samlet Hele maa utvivlsomt ogsaa høre en Ejendomsbeskatning, det har den tidligere Regering ogsaa erkendt, idet den overdrog den nedsatte Kommission at fremkomme med Forslag baade til Ejendomsbeskatning og til den personlige Beskatning. Disse to Dele hører aldeles nøje sammen, og det er jo ikke mere, end hvad vi har haft hidtil, naar vi fik dem samlede i en Lov. I tidligere Tid, før vi fik Skattereformen af 1903, havde vi alt, hvad der vedrørte den kommunale Styrelse, samlet i henholdsvis Købstadkommunalloven og Landkommunalloven, og noget lignende kunde jeg ønske ogsaa maatte ske i Fremtiden.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Maa jeg sige til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), at ogsaa her er samlet alt, hvad der vedrører Beskatningen, ogsaa af fast Ejendom. Her er et Afsnit B., der handler om kommunal Ejendomsskyld, og selv om man forandrer den Maade, paa hvilken man nu finder Værdierne af Ejendommene, behøver det ikke at medføre den mindste Forandring i dette Afsnit. Man kan vurdere Ejendommene — de vurderes jo først og fremmest af Hensyn til Ansættelsen til Statskat — efter de Regler, der nu gælder, eller efter andre Regler, uden at det behøver at paakræve nogen Forandring i det, der her foreslaas.

Maa jeg dernæst udtale min Forundring over, at det ærede Medlem fandt, at man nok kunde komme ud over den af mig nævnte Vanskelighed med Hensyn til Paaligning af Skatter, ogsaa hvis man forhøjede Skattebeløbet i Stedet for Indtægtsbeløbet. Jeg forstod, at det ærede Medlem henviste til, at man tidligere, før Skatteloven af 1903, kunde foretage Ligninger; hvor man om enkelte Personer sagde: De er godt stillede og kan derfor godt svare noget mere. Det var det, man kaldte at ligne paa bedste Beskub, og det var det, man i adskillige Amter efterhaanden dog kom bort fra ved at faa opstillet

visse bestemte Regler, hvorefter man foretog saadanne Forhøjelser eller Nedsættelser, i det hele taget Regler for Ligning. Og jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at var der fra nogen Side stærkt krævet, at der skulde fastsættes visse bestemte Regler for Ligning af Kommuneskat, saa var det fra det politiske Partis Side, som det ærede Medlem tilhører. Jeg var jo i sin Tid med som Medlem af det andet Ting under alle de Forhandlinger, der førtes der saavel om Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten som om Forandringen i den personlige Kommuneskat, og der var fra visse Sider indenfor Venstre ret stærk Modstand imod at gaa over til de faste Regler. Man holdt paa, at man skulde beholde den samme Frihed, som man havde, men det var fra det ærede Medlems Partis Side, at man krævede, at der skulde fastsættes visse bestemte Regler. Nu synes det ærede Medlem at ville gaa bort fra det igen. Man gjorde det tidligere saaledes, at naar man havde udfundet, hvad der skulde gives i Skat paa Grundlag af den kommunale Skatteprocent, saa foretog man visse Skatteforhøjelser, hvor man fandt, der var Anledning dertil.

Endelig skal jeg udtale min Tilfredshed med, at det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) sagde, at han var sig sit Ansvar som Købstadrepræsentant bevidst, men at der er saa mange Bestemmelser i Forslaget, som han ikke synes om, og saa kunde man ikke forlange, at han skulde tage det hele, selv om der ogsaa var noget deri, som han erkendte er retfærdigt og paakrævet. Jeg vil gerne tage dette som et Udtryk for, at man fra det ærede Medlems Side — jeg ved saa ikke, hvor mange der slutter sig til ham — er parat til at tage i hvert Fald det, der vedrører Erhvervsbeskatningen, saaledes som det foreligger her, saaledes at man imødekommer Købstadkommunernes Ønske. Hvis det ærede Medlem i saa Henseende vil yde mig sin Støtte, skal jeg tilsige det ærede Medlem min Støtte for paa de andre Omraader, som jeg anser for at være af meget mindre Betydning — f. Eks. § 7 o. s. v. —, at naa til en Overenskomst. Jeg har hidtil opfattet det, som om det var Bestemmelsen om Erhvervs-skatten, der havde voldt Vanskeligheder heroppe, og hvis det ærede Medlem er enig med mig i, at det er det vigtigste, og at det kan tages omtrent, som det foreligger, kommer vi, som sagt, nok ud over alt det andet. Jeg skal være villig til at bringe Ofre for